

hvoraf for Finansaaet 1891—92, førte Halvdel 21,500 Kr". Hvorledes nu 21,500 Kr. kan være Halvdelen af 100,000, kunde jeg ikke fatte. Endvidere staar der under Nr. 14: „Til Afløsning af de jydskke Amts- og Købstadkommuners Andel i de til Jærnbaneanlæg eksproprierede, men ikke til Anlægene benyttede Grundstykker: 6,200 Kr.“ Da disse Tal forekom mig faa forkerter som vel muligt, allerede ved Gennemlæsningen, søgte jeg derfor efter Gvne at finde en Løsning paa Gaaden, og det var da den, at alle 3 Tal ere fejle og skulle byttes om: de 50,000 skulle anvendes til Museet, de 6,200 Kr. til Afløsning af de nævnte Hyposter og de 21,500 til Ekspirationen i Sjælland. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, er der flere andre flemme Trykfejl. Medens jeg er ved Kunstindustrimuseet, som jeg ikke har det mindste imod, skal jeg bemærke, at jeg er noget betænkelig ved, at det kommer ind under Indenrigsministeriet, medens alle øvrige Museer, Folkemuseet, Etnografisk Museum, og hvad de nu alle hedde, der nede i Nærheden af Kristiansborg, høre under Kultusministeriet. Hvert Museum har det jo nøjagtig afgrænset, hvad Sager det har at indsamle, saaledes at Folkemuseet veed, hvor det maa begynde, og Etnografisk Museum, hvor det maa begynde o. s. v. Naar vi nu faa Kunstindustrimuseet, der jo er i nær Familie med Folkemuseet og til Dels med Etnografisk Museum, er jeg dog bange for, at der skal opstaa Rivalisering mellem disse forskellige Museer. Den Fare undgik man ved, at alle Museer forterede under samme Ministerium, thi derved vilde man faa en ensartet Afgørelse, truffen af samme Overhoved. Men naar et af disse Museer, som her Kunstindustrimuseet, gaar ind under Indenrigsministeret, kan man befrygte forskellige Afgørelser og en Rivalisering imellem dem, og jeg henstiller derfor, inden man gaar videre, til Administrationen, om det ikke var rigtigt at lade disse Museer komme under samme Bestyrelse.

Altsaa det høje Ting vil se, at det ikke alene er Landvæsenet, Folketinget er rede til at støtte, men det gælder alt, hvad der ligger under Ernæringsvæsenet og under Indenrigsministeriet. Det samme gælder for det høje Kultusministeriums Budget; ogsaa der er der givet meget rigelige Bevillinger, ogsaa der har der fundet en Stigning Sted. Jeg skal nævne — og det skal være de sidste Tal — at paa Kultusministeriets Budget bevilgedes der i 1884—85: 1,985,280 Kr., medens der nu bevilges 4,431,623 Kr. Det er altsaa mere end det dobbelte. Jeg overser naturligtvis ikke, at der paa § 26 er en

ret betydelig Bevilling til et Par Bygninger. Til Videnskab og Kunst blev der i 1885 bevilget 50,685 Kr., medens der nu bevilges 145,400 Kr., altsaa næsten 3 Gange saa meget, og derved have vi jo endda ikke Begreb om, hvad Kultusministeriet koster, thi de særlige Fonds ligge udenfor, og derigenem bevilges der 2,000,000 Kr., hvorved de kultusministerielle Bevillinger naa op til cirka 6½ Million Kr. Der er virkelig ingen Grund til nu at bestynde Folketinget for at trampe paa Videnskab og Kunst. Alt staar i den Henseende til Raadighed, naar der kun gives gode Grunde. Der er ikke længer Strid om Dækningen af Underskudet for Universitetets Vedkommende, nej, det dækkes raft væk af Statskassen, og der er jo heller ingen anden Vej at gaa; de ærede Herrer ville erindre, at det i tidligere Dage har været et stort Stridsæmne, men det ere vi forlængst komne over. Der er ikke mere Strid, om en eller anden Professor skal op paa Finansloven med en højere Lønning eller ikke. Man har ikke faaet det ordnet ved særlig Lov, men der er kommet det ene Lønningsstillæg efter det andet paa Finansloven. Jeg beklager dette Forhold, og jeg ønsker meget hellere, at det var ordnet ved særlig Lov, men det viser den Beredvillighed, der er til Stede. Man har ikke kunnet ordne Latinstolælærernes Lønningsforhøjelse ved en særlig Lov, men faa har man gjort betydelige Lempelser paa Finansloven, det vil sige, man har givet betydelige Forhøjelser paa den. Sa, der er endog paa det Budget, der foreligger, adskillige personlige Understøttelser, som jeg har nogen Tvivl, om det høje Ting vil finde Behag i alle sammen. Der er jo ogsaa et temmelig stort Tal af rent personlige Understøttelser, som forøges Aar efter Aar.

Jeg tror saaledes at have gjort Rede for den finansielle Stilling sammenlignet med Tiden før Provisorierne og saaledes som den er nu. Jeg kan vel nok forudsætte, at der vil blive gjort den Indvending mod mig, at det ikke er Krigsvæsenet alene, hvor der er Stigning af Udgifterne, der er ligesaa stor Stigning procentvis paa de andre Budgetter, men vi maa ikke glemme, at Krigsministeriet er i Forvejen saa overordentlig højt oppe, at dersom det skulde have samme Stigning som f. Eks. Indenrigsministeriet, faa tog Krigsvæsenet hele Budgettet. Jeg tror ikke, at den Sammenligning passer. — Hvad i øvrigt Finansloven angaar, faa er der naturligvis Ting i den, som jeg heller ikke kan billige, jeg synes saaledes, at Folketinget paa enkelte Punkter har været noget for smaaligt, om jeg faa maa sige.